

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51Csp/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121316036
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:6121316036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: H. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX X., zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 2.327,10 € s príslušenstvom,, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 255,48 € z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.071,62 € a úrok z omeškania 5,00 % ročne:

- zo sumy 2 708,32 eur od 26.10.2018 do 30.12.2019,
  - zo sumy 2 685,42 eur od 31.12.2019 do 20.1.2020,
  - zo sumy 2 662,52 eur od 21.1.2020 do 11.3.2020,
  - zo sumy 2 639,62 eur od 12.3.2020 do 1.4.2020,
  - zo sumy 2 616,72 eur od 2.4.2020 do 28.4.2020,
  - zo sumy 2 593,82 eur od 29.4.2020 do 1.6.2020,
  - zo sumy 2 570,92 eur od 2.6.2020 do 8.7.2020,
  - zo sumy 2 548,02 eur od 9.7.2020 do 12.8.2020,
  - zo sumy 2 525,12 eur od 13.8.2020 do 1.10.2020,
  - zo sumy 2 479,32 eur od 2.10.2020 do 10.12.2020,
  - zo sumy 2 428,58 eur od 11.12.2020 do 26.1.2021,
  - zo sumy 2 377,84 eur od 27.1.2021 do 29.3.2021,
  - zo sumy 2 327,10 eur od 30.3.2021 do 11.5.2021,
  - zo sumy 2 301,73 eur od 12.5.2021 do 1.6.2021,
  - zo sumy 2 276,36 eur od 2.6.2021 do 22.7.2021,
  - zo sumy 2 106,36 eur od 23.7.2021 do 30.8.2021,
  - zo sumy 2 071,62 eur od 31.8.2021 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, tunajšiemu doručenu súdu z Okresného súdu Banská Bystrica dňa 06.08.2021, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.327,10 € s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s. poskytol žalovanej na základe Zmluvy o úvere číslo XXX/XXXX/XXSU a pod číslom úverového účtu

XXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 5.885,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.

V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná, napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu, svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou k 25.10.2018, t. j. v 10. deň odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Nakoľko žalovaná v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný dlžnú sumu nezaplatila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 26.10.2018 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 11.12.2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 11.12.2019. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 381.22 €, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru v sume 2327,10 € spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej výzve nezaplatila.

3. Žalovaná v písomnom podaní (odpor) uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu z nasledovných dôvodov:

Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovanej zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ (KS Prešov rozsudok zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019).

Žalobca síce v žalobnom návrhu uvádza, že v danom konaní si uplatňuje iba zostatok nesplatennej istiny, keďže však z podaného žalobného návrhu nie je zrejmé, akým spôsobom právny predchodca žalobcu započítal doteraz vykonané platby, žalobca poukazuje aj na bezúročnosť zmluvy o úvere.

Keďže podľa názoru žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená.

V tejto súvislosti žalovaná uvádza, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

Ďalej žalovaná namietala, že keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

4. Žalovaná v nasledujúcom písomnom podaní zo dňa 17.08.2021 uviedla, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, nepreveril, alebo nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, strava, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanej úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016).

Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. A keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nenastala ešte konečná splatnosť úveru a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre nekonanie s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za neplatné, zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k postúpeniu tzv. nezosplatneného, živého úveru, čo je v rozpore s § 92 ods.8 zákona o bankách.

Ďalej žalovaná uviedla, že obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy (napr. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 29.04.2021 sp. zn. 7CoCsp/43/2020).

Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 07.09.2021 uviedol, že za účelom vyvrátenia nedôvodnej námietky žalovanej, ktorá opakovane namieta postup právneho predchodcu žalobcu ohľadom preverenia jej bonity pred poskytnutím úveru, uvádza, že predmetným úverom došlo k refinancovaniu pôvodných záväzkov žalovanej, čo vyplýva nielen o označenia zmluvy o úvere v jej záhlaví, ale aj z čl. I bod 3 zmluvy v spojení s čl. III bod 1 zmluvy. Z uvedeného dôvodu sa v zmysle ust. § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. na dotknutú zmluvu o úvere nevzťahovalo ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o preverovaní bonity pred poskytnutím úveru. Napriek tomu, právny predchodca žalobcu nad rámec zákonnej povinnosti preveril bonitu žalovanej, ktorá v žiadosti o poskytnutie úveru čestne prehlásila výšku svojho mesačného príjmu 900,00 €. Výšku mesačného príjmu náš predchodca preveril aj

dopytom do Sociálnej poisťovne, ktorého výstup súdu zasielame. Z predloženého výstupu je preukázaná výška priemerného vymeriavacieho základu na úrovni 972,00 € mesačne a zároveň veriteľ preveril aj úverovú zaťaženosť žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií, z ktorého výstup ako dôkaz súdu predkladáme spolu s týmto podaním. Teda právny predchodca žalobcu konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

Rovnako nedôvodná a v rozpore s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít je námietka absencie predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve. RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Výška úroku, ako aj výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru. Všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach a na základe nich bola stanovená výška RPMN 8,27% tak, ako je uvedená v čl. I bod 4 zmluvy (napr. uznesenie NSSR, sp. zn. 7Cdo/183/2020).

K námietke neplatnosti právnych úkonov výzvy pred vyhlásením splatnosti a vyhlásenia splatnosti, ktorá je v rozpore s ústavným princípom výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, sa už žalobca vyjadril vo vyjadrení k odporu, na ktoré odkazuje. Zo znenia ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť, ako úkon realizovaný v prospech veriteľa. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade so zákonom, ust. § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle ust. § 565 OZ. Ako dôkaz predložil žalobca poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 23.8.2018, ktorou náš predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil žalovanú, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaná omeškané splátky nezaplatila, právny predchodca žalobcu úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 02.10.2018; teda postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 2.10.2018 a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 22.6.2018, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6. Zároveň žalobca uviedol, že od podania žaloby prijal plnenie na žalovanú pohľadávku v sume 255,48 € a v tejto časti berie žalobu späť a navrhuje súdu konanie v tejto časti zastaviť a vrátiť žalobcovi nespotrebovanú časť zaplateného súdneho poplatku.

Žalobca prijal plnenia nasledovne:

- platba v sume 25,37 € zo dňa 11.5.2021,
- platba v sume 25,37 € zo dňa 1.6.2021,
- platba v sume 170,00 € zo dňa 22.7.2021 a
- platba v sume 34,74 € zo dňa 30.8.2021.

7. Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 07.10.2021 uviedla v rámci prostriedkov procesnej obrany, že žalobca v danom konaní nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto nemá aktívnu vecnú legitimáciu z nasledovných dôvodov.

V danom prípade právny predchodca žalobcu listom označeným ako „Vec: Posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 23.08.2018“, doručeným 28.08.2018, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom označeným ako „Vec: Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 02.10.2018“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky teda splátky zročnej 22.09.2018, keďže zročnosť splátok bola k 22. dňu v mesiaci (rozsudok NS SR z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnený v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu

legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, list označený ako „Vec: Posledná výzva pred zosplatením zo dňa 23.08.2018“ a list označený ako Vec: Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 02.10.2018 treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

8. Súd vec prejednal v súlade s § 180 C.s.p. na pojednávaní dňa 15.10.2021 v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí boli riadne predvolaní na pojednávanie nariadené na termín 15.10.2021, svoju neprítomnosť včas a riadne neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrváva na podanej žalobe a písomných podaniach. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR, ktoré uvádza žalovaná, poukázal na to, že v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa stanovuje 3-mesačnú lehotu na zosplatenie, čo sa však dostáva do kolízie s § 565 OZ druhá veta, nakoľko nie je objektívne možné, aby na jednej strane veriteľ vyzval dlžníka na zaplatenie a zároveň v lehote do splatnosti najbližšej splátky zároveň zosplatal celý úver. Žalobca za to, že v danom prípade právny predchodca žalobcu dodržal všetky svoje povinnosti, v súlade so zákonom vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok, stanovil jej lehotu na zaplatenie a následne vyhlásil úver za predčasne splatný.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil nasledovný skutkový stav:

OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom dňa 02.02.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese, na základe ktorej poskytol žalovanej účelový klasický spotrebiteľský úver v sume 5 885,- €, s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 7,7% p.a., ktorého účelom bolo splatenie úveru (čl. I, bod 3 zmluvy).

Podľa čl. I, bod 4 zmluvy RPMN dlžníka predstavuje 8,37 %.

Podľa čl. I, bod 5 zmluvy celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy je 6.951,76 €.

Podľa čl. I, bod 6 zmluvy priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy je 17,86%.

Podľa čl. VII, bod 1 písm. a) zmluvy sa za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka považuje, ak dlžníka neuhradí svoje splatné záväzky v termíne ich splatnosti.

Podľa čl. VII, bod 2, písm. e) zmluvy pri podstatnom porušení zmluvných povinností je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti a podľa písm. j) postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi tretej osobe.

Podľa čl. IV, bod 1 zmluvy sa žalovaná ako dlžník zaviazala splatiť banke istinu úveru s úrokmi v 51. mesačných anuitných splátkach vo výške 135,67 (1- až 50. splátka) a vo výške 135,53 € (51. splátka), splatných vždy k 22. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 22.03.2016 a poslednej splátky dňa 22.05.2020.

Podľa čl. VII, bod 5 dlžník je povinný vrátiť nesplatený úver spolu s úrokmi, poplatkami a s príslušenstvom najneskôr do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy alebo oznámenia o vyhlásení úveru za splatný.

Listom zo dňa 23.08.2018 vyzvala OTP Banka Slovensko a.s. žalovanú ako dlžníčku na zaplatenie dlžnej čiastky ktorá ku dňu 22.08.2018 predstavuje sumu vo výške 673,25 € a to najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy s upozornením, že v prípade, ak žalovaná neuhradí dlžnú sumu v stanovenom termíne, vyhlási banka úver za predčasne splatný. Výzvu si žalovaná prevzala dňa 28.08.2018.

Listom zo dňa 02.10.2018 OTP Banka Slovensko a.s. vyhlásila úver za predčasne splatný, s tým, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy. Ku dňu 01.10.2018 predstavoval celý záväzok dlžníka sumu vo výške 3.378,34 €, ktorý pozostával s istiny 3.209,29 € a z úrokov vo výške 163,56 € a úrokov z omeškania vo výške 5,49 €. Uvedený list žalovaná prevzala osobne dňa 15.10.2018.

Listom zo dňa 13.12.2019 oznámila OTP Banka Slovensko, a.s. že dňa 11.12.2019 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok medzi OTP Bankou Slovensko a.s. ako postupcom a spol. Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXSU uzavretej medzi veriteľom OTP Banka Slovensko a.s. a dlžníkom H. Š. na postupníka. Pohľadávka postupcu z uvedenej zmluvy bola ku dňu postúpenia vo výške 3.244,99 €. Uvedené oznámenie žalovaná prevzala dňa 30.12.2019.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej z titulu nesplateného úveru vrátane príslušenstva zo Zmluvy č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX na žalobcu.

11. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 4 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 7 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, 6 až 14 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>> a ods. 2 písm. a) až j) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, m) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>> a r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>> a 6 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 12 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 14 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, § 16 až 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>> a § 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>. To platí aj vtedy, ak na veriteľa prešla alebo bola prevedená pohľadávka z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanej, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobcu, kdeže po podaní žaloby na súd došlo zo strany žalovanej postupne k čiastočným úhradám, súd postupujúc v súlade s § 144 a nasl. C.s.p. konanie v časti o zaplatenie istiny 255,48 € zastavil.

13. Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že vo zvyšnej časti žaloby je nárok žalobcu skutkovo a právne dôvodný.

14. Súd považoval za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 02.02.2016 platne uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej poskytol žalovanej účelový klasický spotrebiteľský úver v sume 5 885,- €, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 51. pravidelných mesačných splátok vo výške 135,67 € (1. až 50. splátka) a vo výške 135,53 € (51. splátka), splatných vždy k 22. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 22.03.2016 a poslednej splátky dňa 22.05.2020. Účelom poskytnutého spotrebiteľského úveru bolo refinancovanie štyroch existujúcich úverov žalovanej (čl. III zmluvy).

15. Súd posúdil vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. ako spotrebiteľský, na základe čoho bolo potrebné na tento právny vzťah aplikovať aj ustanovenia právnych predpisov slúžiacich k ochrane spotrebiteľa.

16. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorého účelom bolo refinancovanie skôr poskytnutých úverov, vznikla žalovanej povinnosť riadne a včas poskytnutý úver splácať v dohodnutých splátkach. Žalovaná si túto svoju povinnosť plnila len čiastočne, čím sa dostala s plnením dlžných splátok do omeškania. Keďže účastníci zmluvy sa dohodli na možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v prípade omeškania žalovanej, právny predchodca žalobcu v súlade s touto dohodou strán s poukazom na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu. Keďže napriek upozorneniu žalovaná dlžné splátky neuhradila, právny predchodca žalobcu postupujúc podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

17. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, ktorá sa týkala postupu právneho predchodcu žalobcu pred poskytnutím úveru a preverenia „bonity“ žalovanej, keďže je nesporné, že predmetným úverom došlo k refinancovaniu pôvodných záväzkov žalovanej, čo vyplýva tak z samotného označenia zmluvy o úvere v jej záhlaví (OTP refinanc expres,) ale najmä z čl. I, bod 3 zmluvy v spojení s čl. III, bod 1 zmluvy, tak s poukazom na § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. sa na dotknutú zmluvu nevzťahovalo ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o preverovaní bonity veriteľom pred poskytnutím úveru.

Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nebol v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 126/2010 Z.z. povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že právny predchodca žalobcu si pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovanej, a to overením výšky príjmu žalovanej dopytom do Sociálnej poisťovne, z ktorého bola preukázaná výška priemerného vymeriavacieho základu žalovanej na úrovni 972,- € mesačne, ďalej si preveril aj úverovú zaťaženosť žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií. Teda možno dospieť k záveru, že právny predchodca žalobcu konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

18. Vo vzťahu k námietke žalovanej týkajúcej sa absencie predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve, súd uvádza, že RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom všetky parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach a na ich základe bola stanovená výška RPMN 8,27% tak, ako je uvedená v čl. I bod 4 zmluvy (napr. uznesenie NSSR, sp. zn. 7Cdo/183/2020).

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovanej týkajúcu sa absencie označenia splátky, pre nezaplatenie ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, čo má za následok neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu jeho neurčitosti, súd uvádza, že zo znenia § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ (a ani iného ustanovenia zákona) nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť, ako úkon realizovaný v prospech veriteľa. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle ust. § 565 OZ dňa 02.10.2018 a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 22.6.2018, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Ďalej žalovaná namietala, že keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

Súd má za to, že v konaní žalobca preukázal, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu riadne vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok a táto výzva bola jej bola aj riadne doručená (žalovaná si ju osobne prevzala) a zároveň jej bola doručená aj riadna výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorú si taktiež osobne prevzala, preukázal žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

Pokiaľ žalovaná na podporu svojej argumentácie poukazuje na rozhodnutie NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. 4/2021, súd dospel k záveru, že právnu vetu vyslovenú v danom judikáte v prejednávanej veci nie je možné aplikovať. Okrem skutkovej odlišnosti tomu bráni aj skutočnosť, že Najvyšší súd SR v predmetnej veci prijal závery týkajúce sa aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom do 31.12.2016 a to v tomto prípade nemožno použiť, keď je relevantné jeho neskoršie, avšak už zmenené znenie. Navyiac, otázka podmienok platnosti postúpenia pohľadávky bankou so zreteľom na ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ani nebola predmetom riešenia, resp. právnej vety, ktorou bola ustálená súdna prax. Touto otázkou sa Najvyšší súd SR zaoberal iba v závere odôvodnenia rozhodnutia sp. zn. 5 Cdo 36/2020, avšak to nemá za následok zjednotenie súdnej praxe v danej otázke. Z dôvodov už uvedených, pri nemožnosti aplikácie záverov vyplývajúcich z právnej vety judikátu R 4/2021, súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené všetky predpoklady na postúpenie pohľadávky a preto žalobca v tomto spore disponuje aktívnou vecnou legitímáciou.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

21. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu.

23. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).